

Da de imidlertid ere beholdte paa Værftet, maa Værdien af dem til Beløb 279 Rd. 54 St., fradrages. Det erede Thing vil ved at løse Anmærkningerne igjennem finde alle de fornødne Oplysninger desangaaende. Jeg maa altsaa forbeholde mig, for saa vidt Rigsdagen tiltræder den af Udvalget gjorte Indstilling og vedtager Vædringsforslaget under Nr. 27, ved tredje Behandling at stille et mindre Vædringsforslag om en Bevilling af et Beløb paa 279 Rd. 54 St., det er det Beløb, der svarer til Værdien af de kasserede Stænger og Bolte.

Sjörning: Skjøndt en nærmere Forhandling af Spørgsmaalet om en Bevilling til at dække Kasse manglen i Byfoged Bjørnsens Bo for en Del maa tabe sin Interesse, efter at Justitsministeren har erklæret ikke at kunne overvære en saadan nærmere Forhandling, skal jeg dog tillade mig nogle faa Bemærkninger om denne Sag. Det er uregteligt et ganske eienommeligt Forhold, som her finder Sted, idet det, efter hvad der er oplyst, maa antages, at en betydelig Kasse mangel har fundet Sted i Vedkommendes hele Embedstid, altsaa i 14 Aar, uden at være bleven opdaget. Naar man nu maa erkjende, at Spørgsmaalet om Tilfynets Beskaffenhed egentlig ikke kan besvares uden et nøiere Kendskab til de Bøgers og Protokollers Beskaffenhed, ved Hjælp af hvilke Tilfynet skal føres, hvilket Kendskab Rigsdagen selvfølgelig ikke kan have, vil man vistnok finde det naturligt, at Udvalget ikke har kunnet lade sig nøie med den Udtalelse af den høitærede Justitsminister, at der efter Erklæring af selve de Autoriteter, om hvis Ansvar der er Spørgsmaal, ikke er Grund til at paalægge dem noget Ansvar, men at det har maattet kræve, at det ved Dom skulde erkjendes, at der ikke er Nogen, hvem Ansvar maatte paahvile. Det er i alt Fald paa Grund af disse Betragtninger, at jeg for mit Vedkommende har troet at maatte slutte mig til den Indstilling af Udvalget, som kræver en Afgjorelse ved Dom; men jeg vil dog tillige udtale, at jeg rigtig nok med den erede Minister antager, at der ikke vil komme Noget ud af denne Sag, idet jeg ikke tror, at der vil kunne være Tale om at paalægge disse Kontrolembedsmænd noget Ansvar. Jeg tror nemlig, at Amtmand Bebel, i alt Fald forsaavidt Skifteforvaltere angaar, har Ret i den Slutningsbetragtning, hvormed han ender sin Erklæring, nemlig, „at det ikke ved de til en Overværgigheds Raadighed staaende Midler er muligt at komme paa Spor efter en Kasse mangel, naar den skules af en uredelig Embedsmand ved en systematisk gennemført Forforskning af Embedsbøgerne, og der hverken indkommer Klager fra de private Interesserede eller paa anden Maade vækkes en Mistanke, der kan berettiget til kriminel Undersøgelse.“ Jeg tror med andre Ord, at naar en Skifteforvalter vil snyde, kan han ogsaa gjøre det. Sagen er nemlig den, at

hele Tilfynet kun kan føres ved Hjælp af, hvad der er tilført Skifteprotokollerne, og disse give kun tilbørlig Oplysning om, hvilke Indtægter vedkommende Bo har, ligesaa lidt, som om til hvilken Tid de enkelte Poster ville være at føre til Indtægt for Boet. Hvis altsaa Skifteforvalteren, naar en Indtægt, hvormed der ingen Oplysning gives i Skifteprotokollen, kommer, holder den udenfor Hovedbogen og Kassebogen, vil den Tilfynsførende ofte ikke have noget Middel til at opdage, at den Indtægt tidligere har været tilfede og skulde have været opført som saadan. Naar det f. Ex. i Betænkningen Side 661 og 662 oplyses, at i Frøken Siemfens Dødsbo havde Bjørnsen „modtaget“ Kreditforeningsobligationer lydende paa 4,200 Rd., og de vare hos en Vexellere i Kjøbenhavn bleve omsatte for et Beløb af 3,800 Rd. 72 St., uden at der om disse Beløb var stet Tilførsel i Skiftesbøgerne, kan det ikke ses, om disse Obligationer vare tilfede i Boet allerede ved Registreringen, eller om det senere er blevet oplyst, at de tilkom Boet, og de derfor ere bleve afgivne til samme. Have de været tilfede ved Registreringen, maatte Protokollen have udvist det, og den Tilfynsførende vilde da være istand til at se, at de skulde være der og have Opfordring til at spørge om, hvor de vare bleve af. I det Tilfælde derimod, at de ikke have været tilfede ved Registreringen, vil den Tilfynsførende ikke let komme til Kundskab om, at de skulde være tilfede, og vil derfor ikke have nogen Opfordring til at kræve sig dem foreviste eller at fordræ Regnskab for det Beløb, der maatte være indkommet ved deres Realisation. Naar en Skifteforvalter indlader sig paa saadanne Faltskner og holder et Bo hen uden at opføre de rette Indtægtsposter til rette Tid, saa at han først bliver istand til at slutte Boet senere ved Hjælp af Penge, som han har faaet ind i andre Boer, saaledes som det er oplyst, at Bjørnsen har baaret sig ad, saa vil der jo i et saadant Bo nødvendigvis paa een Gang i Hovedbogen og i Kassebogen komme en meget stor Post, der kan se noget mistænkelig ud. Dette er, efter hvad der er oplyst, ogsaa stet her og har tildraget sig Vedkommendes Opmærksomhed i alt Fald i eet Tilfælde, nemlig i Jens Westb's Bo, hvor der paa en Gang den 31te Januar 1871 opførtes en Indtægtspost af 19,906 Rd. Denne overordentlig store Indtægtspost ser høist mistænkelig ud, og det ses af de skrevne Bilag, som Udvalget er i Besiddelse af, at Amtet netop med Hensyn til denne Post under 24de Juli 1871 gjorde den Antegnelse, at det ikke var rimeligt, at en saa stor Sum paa en Gang er indbetalt i dette Bo til Skifteforvalteren, og da Hovedbogen ikke giver tiltrækkelig Underretning, udbedes der Oplysning om, hvorledes Sammenhængen var med denne Sum. Der var Amtet aabenbart paa Sporet, men denne Antegnelse blev først besvaret en Maaned efter,